

1950

No. 10

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN
S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 19 Januari 1950, waarbij wordt afgekondigd de wet van 22 December 1949 (Staatsblad No. J 575, houdende een Interim-regeling voor Suriname.

IN NAAM DER KONINGIN !
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande wet :

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de overgang naar de nieuwe rechtsorde, welke ingevolge artikel 208 van de Grondwet zal worden gevestigd, voorzieningen vordert als bedoeld in artikel 210 der Grondwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I

Algemene Bepalingen

Artikel I

In afwachting van de vestiging ener nieuwe rechtsorde voor het Koninkrijk, bestaande uit Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, op de grondslag van de uitkomst van het reeds gepleegd en nog te plegen gemeen overleg als bedoeld in het veertiende Hoofdstuk der Grondwet, wordt het bewind in Suriname gevoerd en worden de betrekkingen tussen Nederland en Suriname geregeld naar de bepalingen dezer wet.

Artikel II

1. Suriname verzorgt zijn inwendige aangelegenheden met inachtneming van de bepalingen van deze wet.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 48/49, 1296; Hand. II bladz. 1789—1810.

Bijl. Hand. I 48/49, 1296, No. 125b.

Bijl. Hand. II 49/50, 1454; Hand. II bladz. 595.

Bijl. Hand. I 49/50, 1454; Hand. I bladz.

2. Onverminderd hetgeen elders in deze wet is bepaald zijn geen inwendige aangelegenheden:

a. al hetgeen betreft het handhaven van de onafhankelijkheid en de verdediging van het Koninkrijk en de verzekering van de waarborgen als bedoeld in artikel 208 van de Grondwet;

b. al hetgeen betreft de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten en de uit het volkenrecht voortvloeiende rechten en verplichtingen in het algemeen;

c. de regeling van het auteursrecht en de industriële eigendom;

d. de regeling op het stuk van maten en gewichten;

e. het stellen van algemene voorwaarden voor de uitgifte van zeebrieven;

f. al hetgeen betreft de luchtvaart, met uitzondering van het verlenen van vergunningen tot de exploitatie van binnenlandse luchtlijnen;

g. de bevordering van de culturele en sociale betrekkingen tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen;

h. het toezicht op de algemene voorwaarden betreffende de toelating, vestiging en uitzetting van Nederlandse onderdanen;

i. de bevordering van en het toezicht op de economische en financiële betrekkingen tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen;

j. het overleg omtrent vraagstukken van internationaal karakter inzake munt- en geldwezen, bank- en deviezenpolitiek;

k. het toezicht op het internationaal en interregionaal verkeer;

l. de bevordering van de economische weerbaarheid door onderlinge hulp en bijstand van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen, onder waarborg dat wettelijke regelingen ten aanzien van beroeps- en bedrijfsuitoefening voor Nederlandse onderdanen gelijkelijk gelden.

3. Bij of krachtens de wet kunnen omtrent de in het vorige lid bedoelde onderwerpen regelingen worden vastgesteld.

4. Uitgaven ten aanzien van de in lid 2 genoemde onderwerpen kunnen — indien de landsregering heeft verklaard daartegen bezwaar te hebben — niet ten laste van Suriname worden gebracht dan bij wet na gepleegd overleg en voorzover zij strekken ten nutte van Suriname en in overeenstemming zijn met zijn draagkracht.

5. De regeling of nadere regeling van niet-inwendige aangelegenheden kan bij of krachtens de wet worden opgedragen of overgelaten aan landsorganen van Suriname.

TITEL II

De Landsregeling van Suriname

Artikel III

Als Landsregeling van Suriname geldt de Surinaamse Staatsregeling (*Staatsblad* 1936 No. 909; *Gouvernementsblad* 1936 No. 156), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 21 Mei 1948 (*Staatsblad* No. I 194, *Gouvernementsblad* No. 71), met inachtneming van de volgende wijzigingen:

§ 1. Overal wordt in plaats van de woorden „Curaçao” en „Nederlandsch-Indië” respectievelijk gelezen: „de Nederlandse Antillen” en „Indonesië”.

§ 2. Overal wordt in plaats van de woorden „het College van Algemeen Bestuur” gelezen: „de Regeringsraad”.

§ 3. Overal wordt in plaats van de woorden „de Wet op de Staatsinrichting van Suriname” gelezen: „de Landsregeling van Suriname”.

§ 4. Overal vervalt in het opschrift van de Hoofdstukken en Afdelingen het woord „Van”.

§ 5. Het opschrift van het Eerste Hoofdstuk wordt gelezen als volgt: „Suriname en zijn bewoners”.

§ 6. Artikel 2 vervalt.

§ 7. In artikel 3, onder 1e, wordt na „mogenheden” ingevoegd: „en internationale organisaties”, terwijl onder 3° in plaats van „besluiten” wordt gelezen „landsbesluiten”.

§ 8. In artikel 5 vervallen de woorden: „voor zover Suriname betreft”.

§ 9. Artikel 6 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 6

De regelen nopens de toelating en vestiging in Suriname, alsmede die omtrent de uitzetting worden bij landsverordening vastgesteld, behoudens het toezicht bedoeld bij het tweede lid onder *h* van artikel II van de Interimregeling voor Suriname. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorwaarden voor toelating, vestiging en uitzetting van vreemdelingen worden gesteld, onverminderd de mogelijkheid bij landsverordening verdere voorwaarden te stellen.”

§ 10. Artikel 7 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 7

1. De nationaliteit wordt geregeld bij de wet.
2. Het landsburgerschap kan bij landsverordening worden geregeld. Algemene regelen omtrent de verhouding tussen nationaliteit en burgerschap worden bij de wet gesteld.”

§ 11. Na artikel 7 wordt een artikel 7a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 7a.

1. Iedere Nederlandse onderdaan is zonder onderscheid van burgerschap verkiesbaar en benoembaar tot elke openbare bediening en is gerechtigd tot het kiesrecht, overeenkomstig de bepalingen van de landsverordening.
2. Geen vreemdeling is verkiesbaar of benoembaar, noch gerechtigd tot het kiesrecht. Bij landsverordening kan hiervan worden afgeweken ten aanzien van het kiesrecht voor de gemeenschappen, bedoeld in het vijfde hoofdstuk en voor de benoeming in bepaalde ambten.”

§ 12. In artikel 9, tweede lid, wordt in plaats van „meer” gelezen: „anderen”.

§ 13. Artikel 11 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 11

1. De Gouverneur is vertegenwoordiger des Konings.
2. Hij wordt door de Koning benoemd en ontslagen.
3. Alle uitgaven, verband houdende met de uitoefening van het ambt van Gouverneur, komen ten laste van 's Rijks schatkist, behoudens de verrekening bedoeld in artikel VI van de Interimregeling voor Suriname.”

§ 14. In de artikelen 12, 13, 16, 17 en 23 wordt in plaats van „Hij” gelezen: „De Gouverneur”.

§ 15. In de tweede alinea van het eedsformulier van artikel 13 wordt in plaats van de woorden „deze betrekking”, in artikel 25, tweede lid, in plaats van „betrekking” en in de eerste alinea van het eedsformulier van artikel 27 in plaats van de woorden „de betrekking” respectievelijk gelezen: „dit ambt”, „ambt” en „het ambt”.

§ 16. In artikel 13 wordt in de derde alinea en in artikel 27 in de tweede alinea van het eedsformulier in plaats van de woorden „de welvaart” gelezen: „het welzijn”.

§ 17. In de artikelen 15, eerste regel, 16, 20, tiende lid, en 26 wordt in plaats van de woorden „het bestuur” gelezen: „zijn ambt”.

§ 18. In de artikelen 15 en 27 wordt in plaats van de woorden „zijn aanvaarding van het bestuur” gelezen: „de aanvaarding van zijn ambt”.

§ 19. In het eerste lid van artikel 19 wordt de zinsnede na de woorden „Raad van Advies” gelezen als volgt: „de landsministers dan wel de Algemene Vertegenwoordiger in Nederland anderzijds”.

§ 20. In de artikelen 20, tiende lid, 25, eerste lid, 28 en 114 wordt in plaats van de woorden „het dagelijks beleid van zaken” gelezen: „zijn taak”.

§ 21. In artikel 20 wordt:

a. in het eerste lid na de woorden „Raad van Advies” ingevoegd: „uit eigen beweging of op verzoek van twee leden”;

b. in het tweede lid in plaats van „vier” gelezen: „drie”, terwijl het slot, aanvangende met „waaronder zo mogelijk”, vervalt.

§ 22. Artikel 21 wordt vernummerd tot artikel 57e.

§ 23. In artikel 22 wordt tweemaal in plaats van „bestuur” gelezen: „ambtsuitoefening”.

§ 24. In artikel 24 vervallen de woorden „of volgens deze wet”.

§ 25. In artikel 25, eerste lid, wordt in plaats van de woorden „van 's Konings wege” gelezen: „door de Koning”, terwijl het slot, aanvangende met „of bij gebreke van”, vervalt.

§ 26. Het opschrift van de Tweede Afdeling wordt gelezen als volgt: „De macht van de Gouverneur als hoofd der landsregering”.

§ 27. Artikel 29 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 29

De Gouverneur is hoofd van de landsregering; de landsministers zijn verantwoordelijk aan de Staten.”

§ 28. Artikel 30 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 30

De Gouverneur heeft de uitvoerende macht.”

§ 29. De artikelen 31, 32 en 33 vervallen.

§ 30. In artikel 34:

a. vervallen in het eerste lid de woorden „van Suriname”;

- b. vervalt het derde lid;
- c. wordt het vierde lid vernummerd tot derde lid.

§ 31. Artikel 35 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 35

De Gouverneur heeft het bestuur van 's Lands geldmiddelen en domeinen.”

§ 32. Artikel 36, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„1. De Gouverneur stelt de bezoldigingen der landsdienaren vast, tenzij in deze wet anders is bepaald.”

§ 33. In artikel 37 vervallen:

a. in het eerste lid de woorden „burgerlijke of militaire”, terwijl in plaats van de woorden „bij rechterlijk vonnis in Suriname” gelezen wordt: „bij vonnis van de burgerlijke rechter”

b. in het tweede lid de woorden „na verhoor van de Raad van Advies”.

§ 34. Artikel 39 vervalt.

§ 35. Artikel 40 is gelijkkluidend aan artikel 44, met dien verstande, dat in het eerste lid onder a het slot, aanvangende met de woorden „ten aanzien waarvan”, vervalt.

§ 36. Artikel 41 vervalt.

§ 37. De artikelen 42 en 43 zijn gelijkkluidend aan respectievelijk de artikelen 46 en 47, met dien verstande, dat in artikel 47 in plaats van de woord „begint te werken” wordt gelezen: „in werking treedt”.

§ 38. Artikel 44 is gelijkkluidend aan artikel 48, met dien verstande, dat:

a. het tweede lid wordt gelezen als volgt:

„2. De landsverordeningen kunnen op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk geheel of gedeeltelijk door de Koning, de Raad van State gehoord, worden geschorst en bij de wet worden vernietigd.”

b. in het vijfde lid in plaats van de woorden „voorstel van wet tot vernietiging bij de Staten-Generaal ingediend” wordt gelezen: „wet tot vernietiging tot stand gekomen”;

c. het achtste lid wordt gelezen als volgt:

„8. De wet regelt de gevolgen van de vernietiging”.

§ 39. Artikel 45 is gelijkloidend aan artikel 51, met dien verstande, dat in plaats van de woorden „artikel 47” wordt gelezen: „artikel 43”.

§ 40. De artikelen 46 en 49 zijn gelijkloidend aan respectievelijk de artikelen 52 en 55, met dien verstande, dat aan het eerste lid wordt toegevoegd: „met vermelding van de datum van uitgifte”, terwijl in het tweede lid vervalt de zinsnede „(Ondertekening van de Gouverneur, van het lid of van de leden van het College van Algemeen Bestuur en van de gouvernementssecretaris)”.

§ 41. Artikel 47 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 47

Wanneer geen ander tijdstip is vastgesteld, treedt de afgekondigde landsverordening in werking met ingang van de dertigste dag na die der uitgifte van het *Gouvernementsblad*, waarin de afkondiging is geschied.”

§ 42. Artikel 48 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 48

1. De Gouverneur is bevoegd tot het uitvaardigen van landsbesluiten, houdende algemene maatregelen. De artikelen 42 en 43 zijn op deze besluiten van overeenkomstige toepassing.

2. Bepalingen, door straffen te handhaven, worden in die maatregelen niet gemaakt dan krachtens een algemene verordening.

3. De algemene verordening regelt de op te leggen straffen.”

§ 43. Artikel 50 is gelijkloidend aan artikel 56.

§ 44. Artikel 51 wordt gelezen als volgt:

1. De Gouverneur brengt het besluit onverwijld ter kennis van de Koning.

2. De Koning kan, de Raad van State gehoord, op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk het landsbesluit, bij met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit, geheel of gedeeltelijk vernietigen”.

3. Het besluit van de Koning regelt de gevolgen der vernietiging.

§ 45. Na artikel 51 wordt een artikel 51a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 51a

Alle landsverordeningen en landsbesluiten worden door de Gouverneur en een of meer landsministers ondertekend”.

„Artikel 51

§ 46. Na artikel 51a wordt ingevoegd een Derde Afdeling, luidende als volgt: „Derde Afdeling. De bevoegdheden van de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk”.

§ 47. Artikel 52 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 52

De Gouverneur waakt over het algemeen belang van het Koninkrijk overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling en met inachtneming van 's Konings aanwijzingen. Hij is deswege verantwoordelijk aan de Koning”.

§ 48. Artikel 53 is gelijkkluidend aan artikel 40.

§ 49. Artikel 54 is gelijkkluidend aan artikel 41, met dien verstande, dat:

a. in het eerste lid na „mogendheden” wordt ingevoegd: „of internationale organisaties”;

b. het derde lid wordt gelezen als volgt:

„3. Stemt de Koning niet in met de handeling van de Gouverneur, dan wordt deze daarmee in kennis gesteld. De Gouverneur gaat daarna onverwijld tot afkondiging of uitvoering over”.

§ 50. Artikel 55 is gelijkkluidend aan artikel 42, met dien verstande, dat:

a. aan het eerste lid wordt toegevoegd: „met vermelding van de datum van uitgifte”;

b. in het tweede lid de laatste zinsnede wordt gelezen: „(Ondertekening van de Gouverneur)”.

§ 51. Artikel 56 is gelijkkluidend aan artikel 43.

§ 52. Artikel 57 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 57

De Gouverneur houdt toezicht op de naleving van de wetten en de algemene maatregelen van bestuur en van de verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten. Deswege doet hij de nodige voordrachten aan de Koning.”

§ 53. Na artikel 57 worden ingevoegd de artikelen 57a tot en met 57e, luidende als volgt:

„Artikel 57a

De Gouverneur stelt een landsverordening en een hem voorgedragen landsbesluit niet vast, wanneer hij vermeent, dat de verordening of het besluit in strijd is met een wet of een algemene maatregel

van bestuur, met verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk. Hij geeft hiervan terstond kennis aan de Koning. Wanneer de Koning, de Raad van State gehoord, beslist, dat zodanige strijd niet aanwezig is, stelt de Gouverneur de landsverordening of het landsbesluit alsnog vast. De beslissing van de Koning, dat zodanige strijd wel aanwezig is, wordt, met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* bekend gemaakt.

Artikel 57b

De landsorganen en landsdienaren staan de Gouverneur ten dienste bij de uitoefening van de hem in deze afdeling toegekende bevoegdheden.

Artikel 57c

1. De Gouverneur heeft het opperbevel over de hem ter beschikking gestelde krijgsmacht.

2. Hij oefent het opperbevel uit behoudens de administratieve betrekkingen van de krijgsmacht tot de ministeriële departementen en overeenkomstig de aanwijzingen des Konings.

3. Hij beschikt over de krijgsmacht, zodanig als hem in het belang van het Koninkrijk in zijn geheel en van Suriname in het bijzonder oirbaar dunkt.

4. Hij heeft het recht haar bevelhebbers en officieren te schorsen en geeft terstond van die schorsing kennis aan de Koning. De schorsing is, zolang zij niet door de Koning bekrachtigd is, slechts voorlopig.

Artikel 57d

De Gouverneur kan voor het handhaven der inwendige veiligheid en der openbare orde delen der krijgsmacht ter beschikking stellen van de landsregering.

Artikel 57e

(is gelijklopend aan artikel 21)

§ 54. Het opschrift van het Derde Hoofdstuk wordt gelezen als volgt: „De Raad van Advies en de Regeringsraad”.

§ 55. In de artikelen 58, tweede lid, en 59 wordt in plaats van „Koning” gelezen: „Gouverneur”.

§ 56. In artikel 58 wordt:

a. het eerste lid gelezen als volgt:

„1. Er is een Raad van Advies bestaande uit ten minste vijf leden, waarvan een ondervoorzitter”.

b. aan het tweede lid de volgende zin toegevoegd: „Zij bekleden hun ambt niet langer dan vijf jaren, doch zijn terstond herbenoembaar.”

c. een vijfde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„5. Een lid van de Raad van Advies kan niet tegelijk lid van de Staten zijn”.

§ 57. In artikel 59 vervalt de tweede zin en worden toegevoegd een tweede en derde zin: „Zij bekleeden hun ambt niet langer dan vijf jaren, doch zijn terstond herbenoembaar. Het reglement van orde regelt hun werkzaamheden.”

§ 58. In artikel 60 wordt in de eerste alinea van het eedsformulier in plaats van de woorden „ondervoorzitter (lid, buitengewoon lid)” gelezen: „lid (buitengewoon lid)”.

§ 59. Artikel 61 vervalt.

§ 60. Aan het eerste lid van artikel 62 wordt de volgende zin toegevoegd: „Het wordt in het *Gouvernementsblad* bekend gemaakt.”, terwijl het tweede lid wordt gelezen als volgt:

„2. De secretaris van de Raad van Advies wordt op voordracht van de Raad door de Gouverneur benoemd”.

§ 61. In artikel 63:

a. wordt het bepaalde onder 2° gelezen als volgt:

„2°. alle ontwerpen van wetten, van algemene maatregelen van bestuur en van verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten, waaromtrent de landsregering gehoord wordt;”

b. wordt in het bepaalde onder 3° in plaats van de woorden „besluiten tot uitvoering van algemene verordeningen” gelezen: „landsbesluiten houdende algemene maatregelen”.

c. worden 4° en 5° gelezen als volgt:

„4°. alle aangelegenheden, waaromtrent dit is voorgeschreven bij deze wet of andere algemene verordening;

5°. alle buitengewone gevallen van gewichtige aard;”.

d. wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. De Raad is bevoegd de Gouverneur eigener beweging van advies te dienen in de gevallen, waarin hij zulks in het belang van het Koninkrijk of van Suriname geraden oordeelt.”

§ 62. Artikel 65 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 65

Officieren van de krijgsmacht en ambtenaren, geen lid van de Raad zijnde, wonen ten verzoeken van de Gouverneur de vergadering bij tot het geven van inlichtingen.”

§ 63. In de artikelen 68, tweede lid, en 75, eerste lid, wordt in plaats van de woorden „het College” gelezen: „de Regeringsraad”.

§ 64. In artikel 68:

a. wordt het eerste lid gelezen als volgt:

„1. De landsregering van Suriname wordt gevormd door de Gouverneur en de Regeringsraad. De Regeringsraad bestaat uit ten hoogste negen landsministers, tenzij bij landsverordening anders wordt bepaald.”

b. wordt het derde lid gelezen als volgt:

„3. Benoeming en ontslag van de landsministers geschieden door de Gouverneur. De verantwoordelijkheid van de landsministers wordt geregeld bij landsverordening.”

c. wordt in het vierde lid in plaats van „23” gelezen „30” en in plaats van „leden van het College van Algemeen Bestuur”: „landsministers”, terwijl de woorden „ingezetenen van Suriname zijn” vervallen;

d. vervallen in het vijfde lid het bepaalde onder c en in het bepaalde onder b het woord „ondervoorzitter”;

e. worden d en e respectievelijk gewijzigd in c en d, terwijl aan het bepaalde sub c (nieuw) wordt toegevoegd: „Nochtans kan een landsminister, tot lid van de Staten gekozen, ten hoogste drie maanden na zijn toelating als lid het ambt van landsminister en het lidmaatschap der Staten verenigen.”

f. wordt een zesde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„6. Indien de Gouverneur een vergadering van de Regeringsraad bijwoont, treedt hij op als voorzitter.”

§ 65. In artikel 69 wordt in plaats van de woorden „leden van het College van Algemeen Bestuur” en „lid van het College van Algemeen Bestuur” respectievelijk gelezen: „landsministers” en „landsminister”.

§ 66. Artikel 70 vervalt.

§ 67. In artikel 71 wordt in plaats van „schadeloosstelling” gelezen: „bezoldiging” en in plaats van „leden van het College van Algemeen Bestuur”: „landsministers”.

§ 68. De artikelen 72 en 73 vervallen, alsmede het opschrift: „Vierde Afdeling. Van de werkzaamheden van het College van Algemeen Bestuur”.

§ 69. In artikel 74 wordt in plaats van de woorden: „leden van het College van Algemeen Bestuur” gelezen: „landsministers”.

§ 70. Het opschrift: „Vijfde Afdeling. Van de Vertegenwoordiger in Nederland”, alsmede de artikelen 76 en 77 vervallen.

§ 71. In artikel 78 wordt aan het tweede lid toegevoegd: „Iedere kiezer brengt slechts één stem uit. De verkiezingen zijn vrij en geheim.”

§ 72. In artikel 81 wordt in plaats van de woorden „mannen en vrouwen”, gelezen: „de”.

§ 73. Artikel 82 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 82

1. Militairen in werkelijke dienst, alsmede diplomatieke of beroepsconsulaire vertegenwoordigers van vreemde mogendheden kunnen geen lid der Staten zijn.

2. Uitgesloten van verkiesbaarheid zijn:

a. de Gouverneur;

b. zij, die van de verkiesbaarheid zijn ontzet of overeenkomstig artikel 80 van de uitoefening van het kiesrecht zijn uitgesloten, met uitzondering van degenen, die van dat recht zijn uitgesloten op grond van gerechtelijke vrijheidsberoving of van veroordeling tot een vrijheidsstraf anders dan wegens bedelarij of landloperij of wegens een feit, waaruit van openbare dronkenschap blijkt.

3. De landsverordening regelt voor zoveel nodig de gevolgen van de vereniging van het lidmaatschap der Staten met andere uit de openbare kas bezoldigde ambten.”

§ 74. In het eerste lid van artikel 83 vervallen de woorden „of zwagerschap”, alsmede het derde en vierde lid.

§ 75. In artikel 84 vervallen de tweede zin van het eerste lid en het tweede lid. Het derde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

§ 76. In artikel 88 wordt aan het derde lid onder 1° toegevoegd: „tenzij bij landsverordening een andere termijn wordt bepaald.”

§ 77. Artikel 89 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 89

De zitting der Staten wordt door of namens de Gouverneur geopend en gesloten. De gewone zitting vangt jaarlijks aan op de tweede Dinsdag der maand Mei.”

§ 78. Aan artikel 90, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd: „Als ook zodanige persoon mocht ontbreken, treedt het oudste lid in jaren als voorzitter op.”

§ 79. Artikel 94, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„3. De vergadering kan niet dan met twee derden der uitgebrachte stemmen besluiten, dat met gesloten deuren zal worden be-
raadslaagd.”

§ 80. In artikel 96 worden de leden 3 en 4 gelezen als volgt:

„3. Staken de stemmen in een vergadering, waarin allen, die op dat ogenblik lid van de Staten zijn, aan de stemming hebben deelgenomen, dan wordt het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.

4. Staken de stemmen in een vergadering, waarin niet allen, die op dat ogenblik lid van de Staten zijn, aan de stemming hebben deelgenomen, dan wordt het nemen van een besluit tot een volgende vergadering uitgesteld. In deze vergadering wordt bij het staken van stemmen het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.”

§ 81. Aan artikel 97 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. De vergadering kan met twee derden der uitgebrachte stemmen besluiten, dat over een bepaalde zaak wordt gestemd bij gesloten en ongetekende briefjes.”

§ 82. In artikel 98 worden na de woorden „De leden der Staten” ingevoegd: „de landsministers en de personen bedoeld in het eerste lid van artikel 99.”

§ 83. Artikel 99 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 99

1. De landsministers hebben zitting in de Staten. Zij hebben als zodanig alleen een raadgevende stem. Zij kunnen zich in de vergadering doen bijstaan door de personen, daartoe door hen aangewezen.

2. Zij geven aan de Staten, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, de verlangde inlichtingen, waarvan het verlenen niet strijdig kan worden geoordeeld met het belang van het Koninkrijk of van Suriname.

3. Zij kunnen door de Staten worden uitgenodigd om te dien einde ter vergadering tegenwoordig te zijn.”

§ 84. In artikel 100 vervallen in het eerste lid de woorden „de zitting der Staten te schorsen en te sluiten, alsmede” en in het derde lid de woorden „waarop het College van Algemeen Bestuur en de Raad van Advies worden gehoord”, terwijl een vierde lid wordt toegevoegd, luidende als volgt:

„4. Bij landsverordening kan voor de na een ontbinding gekozen Staten een andere zittingsduur worden vastgesteld dan in artikel 84 is bepaald.”

§ 85. In artikel 101 wordt het eerste lid gelezen als volgt:

„1. De Staten vertegenwoordigen het gehele Surinaamse volk”,
terwijl in het tweede lid in plaats van de woorden „artikel 44” wordt
gelezen „artikel 40”.

§ 86. In de artikelen 102, tweede lid, 104, tweede lid, 105, tweede
lid, 108, tweede lid, 109, tweede lid en 113, tweede lid sub 1e en 2e,
vervalt de zinsnede „(Dagtekening en ondertekening van de Gou-
verneur en van het lid of de leden van het College van Algemeen
Bestuur)”, terwijl aan de vijf laatstgenoemde artikelen een derde lid
wordt toegevoegd, luidende als volgt:

„3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en onder-
tekend door de Gouverneur en een of meer landsministers.”

§ 87. In artikel 102 wordt:

a. het eerste lid gelezen als volgt:

„1. De ontwerp-landsverordeningen worden door de Gouverneur
ter goedkeuring aan de Staten aangeboden.”;

b. het derde lid gelezen als volgt:

„3. Het formulier van aanbidding wordt gedagtekend en onder-
tekend door de Gouverneur en een of meer landsministers”;

c. een vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„4. Aan de openbare beraadslaging over een ontwerp-landsver-
ordening gaat een onderzoek van dat ontwerp vooraf. De Staten be-
palen in hun reglement van orde de wijze, waarop dit onderzoek zal
worden ingesteld.”

§ 88. In de artikelen 103, tweede lid, 106, tweede lid, 107, tweede
lid en 112, derde lid, vervalt de zinsnede „(Dagtekening en onder-
tekening van de voorzitter en de griffier)”, terwijl aan de drie eerst-
genoemde artikelen een derde lid wordt toegevoegd, luidende als
volgt:

„3. Het formulier der kennisgeving wordt gedagtekend en onder-
tekend door de voorzitter en de griffier.”, en aan artikel 112 een
vierde lid, luidende als volgt:

„4. Het formulier van toezending wordt gedagtekend en onder-
tekend door de voorzitter en de griffier.”

§ 89. De artikelen 110, 111, 117 en 119 vervallen.

§ 90. In artikel 114 wordt in plaats van de woorden „besluiten
van de Gouverneur” gelezen: „landsbesluiten”.

§ 91. In artikel 120 vervallen de woorden „andere” en „Suri-
naamse”.

- § 92. In artikel 121:
- vervalt het woord „Surinaamse“;
 - wordt na „jaarlijks“ ingevoegd: „in een of meer ontwerpen“;
 - wordt in plaats van de woorden „tweede Dinsdag der maand Mei“ gelezen: „eerste September“.

§ 93. Artikel 122 vervalt.

§ 94. In het opschrift van het Vijfde Hoofdstuk wordt in plaats van „plaatselijke“ gelezen: „zelfstandige“.

§ 95. Artikel 126 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 126

De indeling in bestuursressorten geschiedt bij landsverordening. Het bestuur in deze ressorten wordt bij of krachtens de landsverordening geregeld.”

§ 96. In artikel 127 wordt de eerste zin van het eerste lid gelezen als volgt: „De instelling van zelfstandige gemeenschappen alsmede de opheffing daarvan geschieden bij landsverordening.”, terwijl in de tweede zin de woorden „ressorten en andere” vervallen.

§ 97. Na artikel 127 wordt een artikel 127a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 127a

Wanneer bij landsverordening voor zelfstandige gemeenschappen vertegenwoordigende lichamen worden ingesteld, worden de navolgende regels in acht genomen:

- het kiesrecht van Nederlandse onderdanen wordt niet verder beperkt dan voor zover de noodzaak daartoe blijkt. Iedere kiezer brengt slechts één stem uit. De verkiezingen zijn vrij en geheim;
- de bepalingen van de artikelen 94 en 95 zijn van overeenkomstige toepassing;
- de landsverordening regelt de verantwoording, welke de besturen aan de vertegenwoordigende lichamen verschuldigd zijn.”

§ 98. Artikel 129 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 129

1. Het burgerlijk- en handelsrecht, de burgerlijke rechtsvordering, het strafrecht, de strafvordering en het notarisambt worden zoveel mogelijk overeenkomstig de in Nederland bestaande wetten bij landsverordening geregeld.

2. Geen voorstel tot ingrijpende wijziging van de wetgeving op dit stuk wordt aan de Staten gezonden, dan wel, voor zover het een voorstel betreft ingediend ingevolge artikel 112 dezer wet, door

de Staten in behandeling genomen, alvorens hieromtrent door of door tussenkomst van de Gouverneur de voorlichting van de betrokken afdeling of afdelingen van de Raad van State is ingewonnen."

§ 99. In artikel 140 vervallen de woorden „en van het Hoog Militair Gerechtshof".

§ 100. In de artikelen 141, derde lid, 145, eerste lid, en 147, eerste lid, wordt in plaats van „Voorzitter" gelezen: „president".

§ 101. In artikel 141:

a. wordt in het derde lid na „Koning" ingevoegd: „na overleg met de Gouverneur";

b. wordt het vierde lid gelezen als volgt:

„4. Hun bezoldigingen worden door de Gouverneur vastgesteld onder goedkeuring van de Koning."

§ 102. Aan artikel 142 worden een tweede, derde en vierde lid toegevoegd, luidende als volgt:

„2. De procureur-generaal wordt door de Koning, na overleg met de Gouverneur, benoemd en ontslagen.

3. Zijn bezoldiging wordt door de Gouverneur vastgesteld onder goedkeuring des Konings.

4. In geval van belet of ontstentenis van de procureur-generaal voor langere duur wordt door of vanwege de Koning in de vervanging voorzien."

§ 103. Artikel 143 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 143

1. De procureur-generaal is het hoofd van het openbaar ministerie en is belast met de zorg voor de justitiële politie. Hij is bevoegd aan de ambtenaren, die met de politie belast zijn, zodanige instructies te geven tot voorkoming, opsporing en nasporing van misdrijven of overtredingen als hij in het belang ener goede justitie nodig oordeelt.

2. De procureur-generaal vertegenwoordigt Suriname en, desgevorderd, Nederland, Indonesië en de Nederlandse Antillen in rechten."

§ 104. In artikel 144, tweede lid, vervallen de woorden „militaire of".

§ 105. Na artikel 144 wordt een artikel 144a ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 144a

De president en de leden van het Hof van Justitie, de procureur-generaal en de advocaat-generaal moeten bij de benoeming de volle

ouderdom van dertig jaren bereikt hebben en aan een rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandse universiteit hebben verkregen, hetzij de graad van doctor in de rechtsgeleerdheid, hetzij de hoedanigheid van meester in de rechten, mits deze graad of deze hoedanigheid verkregen is op grond van het afleggen van een examen in het Nederlands burgerlijk- en handelsrecht, staatsrecht en strafrecht."

§ 106. In artikel 145:

- a. vervalt in het eerste lid het bepaalde sub d;
- b. vervallen in het tweede lid de woorden „onder a, b, en c”.

§ 107. In artikel 146, eerste lid, vervallen de woorden „of d.”.

§ 108. In artikel 147:

- a. wordt aan het eerste lid toegevoegd:
„3°. wegens wangedrag of onzedelijkheid of bij gebleken voortdurende achteloosheid in de waarneming van hun ambt”;
- b. wordt het vierde lid vernummerd tot zesde lid.
- c. worden na het derde lid ingevoegd de leden 4 en 5, luidende als volgt:

„4. Wanneer de Gouverneur oordeelt, dat een der redenen van ontzetting in het eerste lid genoemd, aanwezig is, is hij bevoegd, de Raad van Advies gehoord, de betrokken ambtenaar, in afwachting van de beslissing van de Hoge Raad, te schorsen en in de waarneming van diens ambt te voorzien.

5. De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zijn volle bezoldiging.”

§ 109. In de artikelen 149, 154, 158 en 174, eerste lid, vervallen de woorden „in Suriname”.

§ 110. Artikel 150 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 150

- 1. De rechterlijke macht wordt alleen uitgeoefend door de rechters, die bij landsverordening zijn aangewezen.
- 2. De benoeming en de vaststelling van de bezoldiging van de niet in artikel 141 genoemde leden van de rechterlijke macht met rechtspraak belast geschieden eveneens op de wijze als in het derde en vierde lid van dat artikel is bepaald. Op hen zijn de artikelen 145 tot en met 148 van overeenkomstige toepassing.
- 3. Elke tussenkomst in rechtszaken is verboden.”

§ 111. Artikel 152 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 152

- 1. Het recht van een ieder op vrijheid van godsdienst wordt erkend behoudens de bescherming van de maatschappij en van haar

leden tegen de overtreding der strafwet en wordt gevrijwaard van wettelijke bepalingen en administratieve regelingen, welke in staatkundig, economisch of sociaal opzicht beperkingen van rechten zouden opleggen uit hoofde van godsdienstige belijdenis.

2. Vrijheid van godsdienst wordt begrepen als omvattende:

a) vrijheid van een ieder voor het verrichten van eredienst overeenkomstig zijn geweten en tot het opvoeden van kinderen in het geloof van hun ouders;

b) vrijheid van een ieder om van godsdienstige belijdenis te veranderen;

c) vrijheid om te prediken, te onderrichten, te publiceren, onderwijs te geven en sociale en charitatieve werkzaamheden te verrichten en vrijheid om organisaties te stichten en bezittingen te verwerven en te hebben voor deze doeleinden."

§ 112. Artikel 153 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 153

Aan alle kerkgenootschappen en godsdienstige gemeenschappen wordt gelijke bescherming verleend."

§ 113. In artikel 157 wordt in plaats van de woorden „bij de wet" gelezen: „bij landsverordening".

§ 114. In het eerste lid van artikel 160 vervalt de zinsnede aanvangende na het woord „belemmeren".

§ 115. In het tweede lid van artikel 161 wordt in plaats van de woorden „goedkeuring bij de wet" gelezen: „goedkeuring door de Koning."

§ 116. Artikel 163 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 163

1. Het toezicht op de besteding der geldmiddelen overeenkomstig de begroting, alsmede de goedkeuring der rekening van ontvangsten en uitgaven worden door de landsverordening opgedragen aan een onafhankelijk orgaan. Het toezicht wordt uitgeoefend overeenkomstig de door de landsverordening te stellen regelen.

2. Het in het vorige lid bedoelde orgaan brengt jaarlijks verslag uit aan de landsregering en aan de Staten over het door hem uitgeoefende toezicht."

§ 117. Artikel 164 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 164

1. Alle in Suriname woonachtige Nederlandse onderdanen en alle in Suriname woonachtige niet-Nederlandse onderdanen kunnen bij

landsverordening tot dienst in de krijgsmacht worden verplicht. Deze landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht.

2. Bij landsverordening worden overeenkomstig bij de wet te stellen algemene regels de voorwaarden vastgesteld, waarop wegens ernstige gewetensbezwaren vrijstelling van de dienst in de krijgsmacht wordt verleend.

3. De dienstplichtigen, dienende bij de landmacht, mogen zonder hun toestemming niet dan krachtens een landsverordening naar elders worden gezonden."

§ 118. Na artikel 164 worden de artikelen 164a tot en met 164e ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 164a

De verplichtingen, welke aan hen, die niet tot dienst in de krijgsmacht verplicht zijn, ten aanzien van de behartiging van de belangen van het Koninkrijk kunnen worden opgelegd, worden bij landsverordening geregeld. Deze landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht.

Artikel 164b

In geval van oorlog of oorlogsgevaar of in geval bedreiging of verstoring van de inwendige orde en rust kan leiden tot wezenlijke aantasting van belangen van het Koninkrijk, kan de Koning bepalen, dat dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen. Alsdan wordt onverwijld een voorstel van wet gedaan om het in werkelijke dienst blijven der dienstplichtigen zoveel mogelijk te bepalen.

Artikel 164c

1. Alle dienenden bij de krijgsmacht zijn in dienst van het Koninkrijk.

2. De officieren worden door de Koning benoemd. Zij worden door Hem bevorderd, ontslagen of op pensioen gesteld volgens de regels bij de wet te bepalen. De pensioenen worden door de wet geregeld.

Artikel 164d

1. Suriname verleent aan de strijdkrachten, welke zich op zijn gebied bevinden, de hulp en bijstand, welke deze in de uitoefening van hun taak behoeven.

2. Bij landsverordening worden regelen gesteld om te waarborgen, dat de krijgsmacht van het Koninkrijk in Suriname haar taak kan vervullen.

Artikel 164e

Het militaire straf- en tuchtrecht en de rechtspleging in militaire zaken worden bij de wet geregeld."

§ 119. Artikel 165 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 165

1 In geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden kan de Gouverneur bepalen, dat in Suriname woonachtige dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst worden gehouden of geroepen, onverminderd de bevoegdheid van de Koning overeenkomstig artikel 164*b*. Alsdan wordt onverwijld een ontwerp-landsverordening bij de Staten ingediend om het in werkelijke dienst blijven van dienstplichtigen zoveel nodig te bepalen.

2. Of er oorlogsgevaar aanwezig is in de zin waarin dat woord in de landsverordeningen en andere wettelijke regelingen voorkomt, beslist de Koning.”

§ 120. Na artikel 165 wordt een artikel 165*a* ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 165*a*

1. De Koning kan, ter handhaving van de uit- of inwendige veiligheid, in geval van oorlog of oorlogsgevaar of in geval bedreiging of verstoring van de inwendige orde en rust kan leiden tot wezenlijke aantasting van belangen van het Koninkrijk, elk gedeelte van Suriname in staat van oorlog of in staat van beleg verklaren.

2. De wet bepaalt de wijze, waarop zodanige verklaring geschiedt en regelt de gevolgen.

3. Bij die regeling kan worden bepaald, dat de bevoegdheden van het burgerlijk gezag ten opzichte van de openbare orde en de politie geheel of ten dele op het militair gezag overgaan en dat de burgerlijke overheden aan de militaire ondergeschikt worden. Daarbij kan worden afgeweken van de artikelen 8, 10, 138 en 139. In geval van oorlog kan bovendien worden afgeweken van de artikelen 132 en 136.

4. Voor het in staat van beleg verklaarde gebied kunnen in geval van oorlog het militaire strafrecht en de militaire strafrechtspleging geheel of ten dele op niet-militairen van toepassing worden verklaard.”

§ 121. Artikel 166, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„1. De Gouverneur kan, onverminderd de bepaling van artikel 165*a*, ter handhaving van de inwendige veiligheid en van de openbare orde elk gedeelte van Suriname in staat van oorlog of in staat van beleg verklaren. De landsverordening bepaalt de wijze, waarop zodanige verklaring geschiedt en regelt overeenkomstig bij de wet te stellen algemene regelen de gevolgen.”

§ 122. In de artikelen 167, 173, eerste lid, en 176, eerste lid, wordt in plaats van „Gouverneur” gelezen: „landsregering”.

§ 123. Artikel 168 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 168

1. Het onderwijs is een voorwerp van de aanhoudende zorg der landsregering.

2. Het geven van onderwijs is vrij, behoudens het toezicht der overheid overeenkomstig de landsverordening en bovendien, voor zover het algemeen vormend zowel lager als middelbaar onderwijs betreft, behoudens het onderzoek naar de bekwaamheid en de zedelijkheid van de onderwijzer, een en ander bij de landsverordening te regelen.

3. Het openbaar onderwijs wordt, met eerbiediging van ieders godsdienstige begrippen, bij de landsverordening geregeld.

5. De eisen van deugdelijkheid, aan het geheel of ten dele uit de openbare kas te bekostigen onderwijs te stellen, worden bij de landsverordening geregeld, met inachtneming, voor zover het bijzonder onderwijs betreft, van de vrijheid van richting.

6. Deze eisen worden voor het algemeen vormend lager onderwijs zodanig geregeld, dat de deugdelijkheid van het geheel uit de openbare kas bekostigd bijzonder onderwijs en van het openbaar onderwijs even afdoende wordt gewaarborgd. Bij die regeling wordt met name de vrijheid van het bijzonder onderwijs betreffende de keuze der leermiddelen en de aanstelling der onderwijzers geëerbiedigd.

7. Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, alsmede de opleiding van leerkrachten daartoe, welke aan de bij de landsverordening te stellen voorwaarden voldoen, worden naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend.

8. De Gouverneur doet jaarlijks van de staat van het onderwijs aan de Staten verslag geven.”

§ 124. De artikelen 169 en 170 vervallen.

§ 125. In artikel 171 wordt in plaats van „artsenijmengkunst” gelezen: „artsenijbereidkunde”.

§ 126. In artikel 174, eerste lid, wordt tweemaal in plaats van „wet” gelezen: „landsverordening”.

§ 127. In artikel 176, eerste lid, wordt in plaats van „hem” gelezen: „haar”.

§ 128. In plaats van het opschrift „Slotbepaling” wordt gelezen: „Slotbepalingen”.

§ 129. Artikel 178 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 178

1. Beschikkingen van overheidsorganen, niet zijnde landsverordeningen of landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, kunnen op grond van strijd met een wet of een algemene maatregel van bestuur, met verdragen en andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten of met het algemeen belang van het Koninkrijk door de Koning, de Raad van State gehoord, bij met redenen omkleed, in het *Gouvernementsblad* te plaatsen besluit, geheel of gedeeltelijk worden geschorst of vernietigd.

2. Het besluit des Konings regelt de gevolgen der vernietiging.

§ 130. Na artikel 178 worden de artikelen 179 tot en met 182 ingevoegd, luidende als volgt:

„Artikel 179

Wanneer een orgaan niet of niet voldoende voorziet in hetgeen het krachtens een wet of een algemene maatregel van bestuur, dan wel krachtens verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten moet verrichten, kan een wet bepalen welk gezag zodanig orgaan vervangt.

Artikel 180

De landsverordening kan aan de Koning met diens goedkeuring bevoegdheden met betrekking tot landsaangelegenheden toekennen. De Koning oefent deze bevoegdheden uit, gehoord de Raad van State.

Artikel 181

1. Bij landsverordening kunnen in de bepalingen van het derde hoofdstuk, in het derde lid van artikel 78 en in artikel 89 wijzigingen worden aangebracht.

2. Bij landsverordening kan het zevende lid van artikel 168 in dier voege worden gewijzigd, dat het komt te luiden als volgt: „Het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs, dat aan bij de landsverordening te stellen voorwaarden voldoet, wordt naar dezelfde maatstaf als het openbaar onderwijs uit de openbare kas bekostigd. De landsverordening stelt de voorwaarden vast, waarop voor het bijzonder algemeen vormend middelbaar en voorbereidend hoger onderwijs en voor de opleiding van leerkrachten tot het bijzonder algemeen vormend lager onderwijs bijdragen uit de openbare kas worden verleend.”

3. De Staten kunnen een voorstel tot zodanige landsverordeningen niet goedkeuren dan met de stemmen van ten minste twee derden van het wettelijk aantal leden.

4. De landsverordeningen, bedoeld in het eerste lid, treden niet in werking, alvorens zij door de Koning zijn goedgekeurd.

Artikel 182

Deze wet kan worden aangehaald als: „Landsregeling van Suriname.”

§ 131. In de Overgangsbepalingen:

a. vervallen het eerste tot en met het vijfde lid;

b. worden het zesde en zevende lid gelezen als volgt:

„6. De bepaling van artikel 125 wordt voor de eerste maal toegepast op het slot der rekening betreffende het dienstjaar 1949.

7. Ten aanzien van de begrotingen betreffende het dienstjaar 1950 en voorafgaande dienstjaren blijven de tijdens de totstandkoming van deze wet geldende bepalingen van toepassing.”

c. wordt in lid 8 in plaats van de woorden „dezer wet” gelezen: „van de Interimregeling voor Suriname”;

d. worden na lid 8 de leden 9, 11, 12 en 14 toegevoegd, luidende als volgt:

„9. Alle bepalingen nopens onderwerpen, de inwendige aangelegenheden van Suriname betreffende, ook die, voorkomende in wetten en algemene maatregelen van bestuur, kunnen bij landsverordening worden gewijzigd, ingetrokken en door andere vervangen, met uitzondering van die, voorkomende in deze Landsregeling en niet genoemd in artikel 181.

11. De tekst der Landsregeling van Suriname wordt door de Koning bekend gemaakt in een doorlopend genummerde reeks van artikelen met nummering voor zoveel nodig van de leden der artikelen en wijziging voor zoveel nodig van de aanhaling van artikelen en leden van artikelen der Landsregeling zelve of van andere wetten.

12. De Gouverneur, de Staten, de Raad van Advies en het College van Algemeen Bestuur, die als zodanig fungeren op de datum van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname, zijn vanaf deze datum belast met de taak in enige wettelijke regeling toegewezen onderscheidenlijk aan de Gouverneur, de Staten, de Raad van Advies en de Regeringsraad. Vanaf deze datum geldt voor het College van Algemeen Bestuur de nieuwe benaming. De termijn, voorkomende in de tweede zin van het tweede lid van artikel 58 en in de tweede zin van artikel 59, wordt ten aanzien van de zittende leden en buitengewone leden van de Raad van Advies geacht te zijn aangevangen op de datum van hun benoeming.

14. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid van artikel 84 der Surinaamse Staatsregeling, hebben de leden der Staten, die als zodanig fungeren op de datum van inwerkingtreding van de Interimregeling voor Suriname, zitting tot de tweede Dinsdag der maand Mei van het jaar 1953.

TITEL III

De samenwerking

Artikel IV

1. Omtrent alle aangelegenheden waarbij gemeenschappelijke of wederzijdse belangen van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen betrokken zijn, wordt overleg gepleegd. Daartoe kunnen bijzondere vertegenwoordigers worden aangewezen of gemeenschappelijke lichamen worden ingesteld, terwijl onderling regelingen kunnen worden getroffen welke de goedkeuring des Konings behoeven.

2. Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen verlenen elkander hulp en bijstand.

Artikel V

Kosten, verband houdende met de samenwerking, worden in onderling overleg tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen verdeeld.

Artikel VI

1. Suriname heeft een Algemene Vertegenwoordiger in Nederland.

2. De Algemene Vertegenwoordiger moet de staat van Nederlands onderdaan bezitten.

3. De benoeming en het ontslag van de Algemene Vertegenwoordiger geschieden door de landsregering.

4. De Algemene Vertegenwoordiger kan niet tegelijk zijn:

- a. lid of buitengewoon lid van de Raad van Advies;
- b. lid van de Staten.

5. Bij landsverordening worden de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen geregeld.

Artikel VII

1. De Algemene Vertegenwoordiger legt, alvorens zijn betrekking te aanvaarden, in handen van de Gouverneur de eed (verklaring of belofte) af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk, noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook, tot het verkrijgen van mijn benoeming als Algemene Vertegenwoordiger aan iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch geven zal.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning; dat ik de Landsregeling van Suriname steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van het Koninkrijk in het algemeen en van Suriname in het bijzonder naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig!

(Dat verklaar en beloof ik.)”

2. In Nederland vertoevende legt de Algemene Vertegenwoordiger de eed (verklaring of belofte) af in handen van de Koning.

Artikel VIII

De Algemene Vertegenwoordiger wordt in de gelegenheid gesteld met raadgevende stem deel te nemen in het ministerieel overleg over de aangelegenheden, waar Suriname bij betrokken is. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen hieromtrent nadere regels worden gesteld.

Artikel IX

1. De Koning benoemt voor Suriname een Staatsraad in buitengewone dienst. De benoeming en het ontslag geschieden niet dan na gepleegd overleg met de landsregering.

2. Genoemde Staatsraad in buitengewone dienst wordt in de gelegenheid gesteld om aan de werkzaamheden deel te nemen in alle gevallen, waarin de Raad van State wordt gehoord over ontwerpen van wetten, van algemene maatregelen van bestuur of van verdragen of andere overeenkomsten met vreemde mogendheden en internationale organisaties gesloten, of over andere aangelegenheden, waar Suriname bij betrokken is.

3. Bij de in artikel 46 van de wet van 21 December 1861 (*Staatsblad* no. 129) bedoelde algemene maatregel van bestuur kunnen ten opzichte van genoemde Staatsraad in buitengewone dienst voorschriften worden vastgesteld, welke afwijken van de bepalingen dier wet.

Artikel X

1. De Koning stelt de landsregering van Suriname in de gelegenheid, zo nodig binnen een door Hem te bepalen termijn, van raad te dienen nopens ieder ontwerp van een voor Suriname verbindende wet, voordat het ontwerp in behandeling komt bij de Staten-Generaal. De landsregering raadpleegt desgewenst hieromtrent de Staten.

2. Het ingevolge het eerste lid uitgebrachte advies wordt bij de toezending van het wetsvoorstel of, wanneer het een ingevolge artikel 119 der Grondwet ingediend voorstel van wet betreft, zo spoedig mogelijk aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal medegedeeld.

3. Wanneer het advies niet binnen de bepaalde tijd is uitgebracht, wordt hiervan bij de toezending van het wetsontwerp of, wanneer het een ingevolge artikel 119 der Grondwet ingediend voorstel van wet betreft, zo spoedig mogelijk kennis gegeven aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Artikel XI

De Koning stelt de landsregering van Suriname in de gelegenheid, zo nodig binnen een door Hem te bepalen termijn, van raad te dienen nopens ieder ontwerp van een voor Suriname verbindende algemene maatregel van bestuur, voordat tot vaststelling wordt overgegaan. De landsregering raadpleegt desgewenst hieromtrent de Staten.

Artikel XII

1. De Koning stelt, alvorens een verdrag te sluiten, tot een verdrag toe te treden, een verdrag op te zeggen of een andere overeenkomst met een vreemde mogendheid of een internationale organisatie aan te gaan of op te zeggen, welk verdrag of welke overeenkomst voor Suriname verbindend is, de landsregering van Suriname in de gelegenheid, zo nodig binnen een door Hem te bepalen termijn, van raad te dienen.

2. Aan economische en financiële verdragen en overeenkomsten bindt de Koning Suriname niet, wanneer zijn regering bij de raadpleging, onder aanwijzing van de gronden, waarop zij daarvan benadeling van haar land verwacht, heeft verklaard niet verbonden te willen worden. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing bij toetreding tot en opzegging van economische en financiële verdragen en overeenkomsten.

3. Op de voet van de daaromtrent gesloten verdragen en aangegane overeenkomsten kan Suriname als lid tot internationale organisaties toetreden.

Artikel XIII

In dringende omstandigheden, ter beoordeling van de Koning of, voorzover het voorstellen van wet betreft ingediend ingevolge artikel 119 der Grondwet, ter beoordeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, kan van de bepalingen van de artikelen X, XI en XII, eerste lid, worden afgeweken.

SLOTARTIKELEN

Artikel XIV

Deze wet kan worden aangehaald als „Interimregeling voor Suriname”.

Artikel XV

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

OVERGANGSBEPALINGEN

I

Zolang niet een interimregeling voor de Nederlandse Antillen met overeenkomstige bepalingen betreffende de samenwerking tussen Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen in werking is getreden, zijn de bepalingen welke op de drie gebiedsdelen betrekking hebben alleen verbindend voor Nederland en Suriname.

II

De tekst van de Interimregeling voor Suriname wordt door de Koning bekend gemaakt in een doorlopend genummerde reeks van

artikelen met nummering voor zoveel nodig van de leden der artikelen en wijziging voor zoveel nodig van de aanhaling van artikelen en leden van artikelen der interimregeling zelve of van andere wetten, en met inachtneming van de spelling, gevolgd in de van de Regering uitgaande stukken, ook wat betreft het gebruik van hoofdletters.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 22 December 1949.

JULIANA.

De Minister-President,
De Minister van Algemene Zaken,
W. DREES.

De Minister zonder Portefeuille,
J. R. H. VAN SCHAİK.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister zonder Portefeuille
GÖTZEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
TEULINGS.

De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,
TH. RUTTEN.

De Minister van Financiën,
P. LIEFTINCK.

De Minister van Oorlog,
SCHOKKING.

De Minister van Marine,
SCHOKKING.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*
J. IN 'T VELD.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. G. W. SPITZEN.

De Minister van Economische Zaken,
VAN DEN BRINK.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*
MANSHOLT.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.

Uitgegeven de drie en twintigste December 1949.

De Minister van Justitie,
WIJERS.

Heeft de opneming daarvan in het Gouvernementsblad
bevolen.

Gedaan te Paramaribo, de 19de Januari 1950.

J. KLAASESZ

De Leden van het College van Algemeen Bestuur,
J. C. DE MIRANDA, Jr.
A. W. BRAKKE.
J. A. DRIELSMA.
W. E. HEWITT.
L. LICHTVELD.
J. C. ZAAL.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.

Uitgegeven, de 19de Januari 1950.

De wnd. Gouvernements-Secretaris,
A. D. FERNANDES.